

Forslag

til

Lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 7. april 1959. *)

§ 1. Landbrugsministeren bemyndiges til efter indstilling af det i § 2 omhandlede bisygdomsnævn ved bekendtgørelse at fastsætte de bestemmelser, der skønnes egnede til forebyggelse, begrænsning og bekæmpelse af ondartet bipest (*Bacillus larvae*), stinkende bipest (*Bacillus alvei*), åben bipest (*Bacterium pluton m. fl.*), stenynge (*Aspergillus flavus*), nosema (*Nosema apis*) og amøbesyge (*Malpighamoeba mellificae*) samt af midesyge (*Acarapis woodi*) og andre endnu ikke her i landet påviste sygdomme hos bier, når disse sygdomme konstateres her. Bemyndigelsen omfatter bl. a. ret til at påbyde tilintetgørelse af smittefarlige bifamilier og smittefarligt materiel, til at forbyde flytning af bifamilier og materiel samt til at forbyde indførsel her til landet af bidronninger, levende bier, honning og tavlebygning samt af præparater indeholdende ren eller fortyndet honning. Endvidere er ministeren bemyndiget til i områder, inden for hvilke der foretages renavl, bidronningavl og forsøgsarbejde og lignende foranstaltninger til biavlens fremme, at fastsætte særlige bestemmelser til sikring af dette arbejde.

Stk. 2. Såfremt der ved de i stk. 1 foreskrevne foranstaltninger påføres en biavlervæsentligt tab, bliver dette at erstatte ham af det i henhold til § 6 bevilgede beløb. Dog ydes erstatning ikke for tab som følge af de nævnte foranstaltninger, når disse skyldes sygdom i den pågældende biejers egen bigård. Spørgsmålet om erstatningskravets berettigelse og om erstatningens størrelse afgøres af et voldgiftsudvalg på tre mand, hvoraf den ene vælges af bisygdomsinspektøren og den anden af ejeren. Disse to medlemmer vælger

i forening det tredje medlem. Hvis de ikke kan enes om valget, udpeges det tredje medlem af civildommeren i den retskreds, hvori bigården er beliggende. Erstatningskravet rejses ved, at ejeren i anbefalet brev sender vedkommende bisygdomsinspektør sin klage, der skal indeholde klagerens påstand, en kort fremstilling af de kendsgerninger, hvorpå påstanden støttes, og oplysning om, hvem han har udpeget som sin voldgiftsmand. Bisygdomsinspektøren fremsender omgående klagen til statens bisygdomsnævn med sin erklæring og oplysning om, hvem han har udpeget som voldgiftsmand, hvilket sidste af bisygdomsinspektøren tillige meddeles klageren. Nævnet drager omsorg for, at voldgiftsmændene påbegynder sagens behandling ved valg af opmand.

Stk. 3. For så vidt tabet er forvoldt af en tilsynsmand, forholder bisygdomsinspektøren sig som foran fastsat, efter at tilsynsmanden har haft lejlighed til at afgive en skriftlig udtalelse om klagen.

Stk. 4. Krav på erstatning fortabes, såfremt det ikke er fremsat inden 14 dage efter den påklagede handling foretaget, eller efter at ejeren har konstateret skaden, såfremt denne er forvoldt under hans fravær eller skyldes andet end tilintetgørelse af bier og materiel. Intet erstatningskrav kan rejses, når der er forløbet 3 måneder fra den skadegørende handling foretaget.

Stk. 5. Overenskomst mellem bisygdomsinspektøren og klageren uden voldgiftsbehandling er ikke gyldig uden godkendelse af statens bisygdomsnævn. Nævnet kan henvise sagen til afgørelse ved voldgift, uanset at fornævnte tidsfrister er overskredet.

*) Se FT: 2939, 3512, 3921, 4051; A. 2125; B. 823. Lov nr. 126 af 15. april 1959.